JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 11den MEI 1833. N. 19.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

GEMENGDE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, December.

— Bý de begrooting van ontvangsten is door de regering aan de Staten Generaal een algemeene staat overgelegd, houdende vergelýking der raming van de 's rýks inkomsten over het dienstjaar 1832, en derzelver opbrengst in de vier laatste maanden van 1831, met bývoeging van de acht eerste maanden des jaars 1832. Daaruit blýkt, dat de hoofdsom der verschillende rýks-inkomsten voor dat týdstip geraamd was op ƒ 31,648,321.00 en de rýks-verhooging of opcenten en ontvangsten van verschillenden aard op ƒ 9,336,760.62; te zamen ƒ 40,-085,081 62. De hoofdsom heeft werkelýk opgebragt ƒ 30,661,758.52, de opcenten, verhooging en ontvangsten ƒ 8,600,657.39, te zamen ƒ 39,262,415.91. Er is alzoo *minder* ontvangen dan geraamd was ƒ 1,-722,665.7 te zamen ƒ 40,985,081 62.

Meer dan het geraamde hebben opgebragt de inkomende en uitgaande regten, namelýk ƒ 565.017.26 1-2; de indirecte beastingen, reigstratiezegel-, griffie-, hýpotheek- en successie-regten ƒ 635,783.98 1-2 de posterý,' en ƒ 325,646.20 1-2; loterýen ƒ 200,831.16, [illegible] ƒ 1,722,-278.61 1-2.

Minder dan het geraamde hebben opgebragt: de directe belastingen ƒ 393,750, de suiker ƒ 1,168,162.47 1-2; de wýn ƒ 128,-525.60; het zout ƒ 83,451 27; het binnenlandsch gedistelcerd ƒ 167,636.10; het buitenlandsch gedisteleerd ƒ 36,813.30; bier en azýn ƒ 155,251.88 1-2; het geslagt ƒ 379,-700.25; de zeep ƒ 663,218 49 1-2; het collectief zegel ƒ 254,975.97; het regt van waarborg op gouden en zilveren werken ƒ 4 646.47; en de vergoeding voor het amortisatie-syndicaat voor de kosten der invordering van deszelfs inkomsten, alsmede door de gemeenten voor de invordering van opcenten op de accýnsen, ƒ 13,812,51; en alzoo minder opgebragt dan het geraamde ƒ 3,449,944.32 1-2.

Uit dezen staat blykt alzoo, dat de inkomsten geraamd waren op ƒ 40,985,081. 62; dat sommige middelen meer opgebragt hebben ƒ 1,727,728. 61 1-2; hetgeen te zamen zou beloopen ƒ 42,712,360. 23 1-2;

Dat echter aan den anderen kant eenige middelen, voornamelýk de directe belastingen, *minder* opgebragt hebben ƒ 3,449,-944. 32 1-2; waardoor de berekening wordt gestaafd, dat de ontvangsten werkelýk hebben opgebragt ƒ 39,262,415. 91; en dus *minder* dan het geraamde ƒ 1,722,665. 71; daar de begrooting aangenomen was, op ƒ 40,985,081. 62;

Een tweede staat betreft den ontvang der directe belastingen, inkomende en uitgaande regten en accýnsen in de vier laatste maanden van 1831, en de acht eerste maanden van 1832.

De directe belastingen hebben in dien týd opgebragt in hoofdsom ƒ 13,202,321, in opcenten ƒ 5,097,763. 62, en alzoo te zamen ƒ 18,300,081. 62; de inkomende en uitgaande regten hebben opgebragt ƒ 3,065,-017. 26; de accýnsen ƒ 9,238,514. 65 1-2; te zamen ƒ 30,603,613. 53 1-2.

— De moedige volharding der verdedigers van de Citadel van Antwerpen vindt in alle landen bewondering en deelneming; ook in Zwitserland. In de courant van Geneve, van den 12. dezer, leest men eene door de heeren *Charles de Constant* en *Louis Rilliet*, luitenant-kolonel, kommanderende het eerste bataillon van het contingent, onderteekende uitnoodiging tot het doen van eene inschrýving, waarvan de opbrengst zal dienen tot het ondersteunen der weduwen en weezen der Hollandsche krygslieden, welke mogten sneuvelen in de verdediging van hun Vaderland. Tot opwekking hiertoe wordt aan de inwoners van Geneve in dit stuk het navolgende gezegd:

INGEZETENEN VAN GENEVE!

"Wanneer een edelmoedig volk strýdt voor zýne nationale onafhankelýkheid en voor zyn goed regt, is het onmogelýk, geen belang te stellen in de pogingen, welke door hetzelve worden gedaan. Die belangstelling wordt nog verhoogd, wanneer dat volk klein is, en hetzelve, zonder aan zýne zwakheid te denken, zich verzet tegen den onregtvaardigen aanval van twee naburige Mogendheden; wanneer hetzelve zich aan het bestuur zýner keuze ten naauwste aansluit; wanneer allen, zonder onderscheid van rang of stand, hunne eigendommen, hun leven en dat hunner kinderen aan het Vaderland aanbieden. *Dit is het schouwspel, hetwelk* Holland *thans aanbiedt.* Hetzelve kan niet met onverschilligheid door de Zwitsers worden aanschouwd; door de Zwitsers, die ook wegens hunne bevrýding en de beperktheid van hun grondgebied tot eene kleine natie behooren. Zý gevoelen, dat het vraagpunt hun ook van nabý betreft; zý gevoelen, dat het er op aankomt te beslissen, of het geweld dan wel het regt de wereld moet regeren, of de kleine volken altýd moeten vernietigd worden, zoodra baldadige protocollen over hun lot, zonder dezelve te raadplegen, uitspraak hebben gedaan.

"Als Zwitsers zýn wý verpligt, belang te stellen in Holland; als inwoners van Geneve moeten wý zulks nog meer doen.— Holland en het Huis van Nassau zýn door alle týden heen getrouwe vrienden van Geneve geweest; onze geschiedenis getuigt zulks, en al zweeg de geschiedenis, zoo zouden onze verdedigingswerken luide genoeg spreken. Vergeten wy niet dat een dier verdedigingswerken den naam van *Holland* draagt. Mogt hetzelve met gelyke zelfopoffering en gelýken moed verdedigd worden, als waarmede de Hollanders dit de hunne doen."

Iets over de Staatkunde van Pruissen.

Reeds driemalen heeft Pruissen, door zýne bondgenooten in den steek te laten, deszelfs eigene zaak *Codille* verloren, en ten gevolge daarvan *tweemalen* de zegevierende Franschen in deszelfs hoofdstad gehuisvest. De reden van dit voor Duitschland en ook voor ons Vaderland noodlottig verschýnsel lag eenvoudig in eene *valsche* staatkunde van het Berlýner kabinet, welke in de dagen van den grooten *Frederik* en mogelýk nog eenigen týd later, doelmatig was; doch welke na de Fransche omwenteling in 1792 als geheel verouderd, ja ondoelmatig kon beschouwd worden.— Sints dien týd en vooral thans behoort Pruissen in deszelfs welbegrepen belang Holland als deszelfs natuurlyken bondgenoot *onafscheidbaar* bý te staan. Wý brengen hierby de dubbele verwantschap der beide hoven, en het wederkeerig handelsbelang der beide volken geenszins in rekening, maar beweren stellig, dat Pruissen buiten deze en alle andere redenen van zedelýken en toevalligen aard, Holland *moet* handhaven, wil hetzelve *veilig* zýn.—Men sla slechts eenen enkelen blik op de kaart, en men bevindt, dat Pruissen door een' natuurlýken Bondgenoot van Frankrýk (Belgie), dat is van Frankrýk zelven, in de flank gedrukt en bedreigd zal blýven en wel aan de zwakste zýde, want wie weet niet, hoe sympathies eener vroegere 30jarige vereeniging, zeden, denkwýzen en wat des meer is, de bewoneren van den linker-Rýn-oever meer naar Belgie dan naar Oud-Pruissen doen overhellen. Om derhalve de Pruissische Monarchie geheel bloot te geven en als het ware open te stellen voor den Franschen veroveringsgeest, ontbreekt er nog maar aan, dat ook Holland door Fransche legers overwonnen en bezet worde; wat heeft Pruissen dan tegen te stellen, om aan deszelfs westelýke grenzen den alles overweldigenden stroom te keeren?— Niets dan een open land zonder vestingen van eenig aanbelang en ook al bevolkt met inwoners, die schoon zý *duitsch* spreken, echter zeer *overbergs* denken, (het Munstersche!) Even als derhalve Pruissen voorheen niet zonder zorg kon aanzien, dat Oostenrýk zich aan zýne zuidelýke grenzen uitbreidde of versterkte, evenmin, ja nog oneindig minder, kan het zorgeloos aanzien, dat eene zoo geduchte magt van Frankrýk zich thans in Belgie werpt en zich verder gaaf werpen, deszelfs voormuur tracht te bemeesteren. Niet slechts de *Hollandsche vestingen en rivieren vormen dezen voormuur,* maar zelfs de Antwerpsche Citadel behoort er toe. Deze ingenomen zýnde, is de bemeestering van Saats-Vlaanderen, Bergen op Zoom en Breda meer mogelýk.

Dit een en ander geeft, naar ons inzien, allen grond om vast te stellen, dat Pruissen met zýne hulp niet zal wachten, maar wel degelýk bý het eerste kanonschot zal toesnellen, om aan de zýde hunner dappere Hollandsche broeders en geburen voor de heiligste belangen van *beide* volken met eere te strýden. Uitstel is hier voor beider belang, ja staatkundig aanzýn, doodelýk.— Komt de hulp te laat, dan bereikt zý niet half doel. Wie kan gelooven, dat het Pruissische kabinet niet met de minst verziende particulier duidelýk bespeurt, dat het tegenwoordige herborene Napoleontische Frankrýk deszelfs natuurlýke grenzen terug verlangt, te beginnen met Antwerpen, te vervolgen met de vestingen bezuiden Maas en Waal, en te eindigen, de hemel weet waar? Zeker althans te Wezel, te Keulen en te Maintz. Inderdaad býaldien Pruissen, dat wý niet gelooven kunnen, uit een laag en kwalýk berekend eigenbelang en valsche staatkunde, Holland aan zýn lot overliet, en dit ons dierbaar Vaderland, na bloedigen wederstand, aan eene eindelýk verpletterende overmagt deszelfs rivieren moest prys geven en zýn grondgebied tot den noordelýken Waal-oever, even als in 1809 bepaald zien, zou in zulk een geval Pruissen niet verdienen, dat ons kabinet door den drang der omstandigheden geheel van staatkunde veranderende, de bakens verzette naar het tý-verloop, en zich aan deszelfs overweldiger aansluitende, van het nu opene Pruissen, aan de Munstersche zýde, in vergoeding ontving wat het aan den zuidelýken kant verloren had, ten einde zich voor de finantiele gevolgen van eene te enge grensbeperking, dat is, voor een nationaal bankroet te behoeden? —Intusschen, wý herhalen het, zoo ver zal onze goede nabuur het niet laten komen. De jongste berigten geven ons alle hoop, op magtige tusschenkomst, het zý tot den krýg, het zý tot eenen spoedigen vrede; want het spreekwoord is waar, *het eene mes, houdt het andere in de schede.*

De Curaçaosche Courant.

A°. 1833. N°. 10.

PUBLICATIE

Houdende bepaling van dag ter doleantie over de belasting op het personeel en mobilair, het 1 pct. patent regt en de contributie tot instandhouding der Schuttery.

WY Jonkheer MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal de rekeningen wegens de belasting op het personeel en mobilair over dit loopend jaar en van het 1 pct. patent regt over het eerste kwartaal dezes jaars, reeds bezorgd zyn, en aangezien die van de contributie tot instandhouding der Schuttery, mede over het loopend jaar, tegen den te bepalen dag ter doleantie zullen zyn bezorgd.

Zoo is het, dat wy hebben goedgevonden en verstaan:

1. Te bepalen, zoo als hierby wordt bepaald: dat de genen dewelke zich aangaande den aanslag der belasting op het personeel en mobilair over dit loopend jaar, den omslag van het 1 pct. patent regt over het 1ste kwartaal dezes jaars en den aanslag in de gewone contributie tot instandhouding der Schuttery mede over het loopend jaar, of eenig dezer belastingen, mogten bezwaard vinden, gehouden zullen zyn hunne bezwaren te komen indienen aan den Raad van Policie in deszelfs gewone vergadering, welke zal gehouden worden op den 15 dezer in de Raad kamer op het Gouvernements huis binnen het fort Amsterdam; zullende de doleantie over elke heffing afzonderlyk geschieden en de doleanten op de natemeldene verschillende uren ter vergadering toegelaten worden om hunne belangen voor te dragen, als: wegens het patent regt van 'smorgens 10 tot 11 ure, betreffende de contributie voor de Schuttery van 11 tot 12 ure en omtrent het personeel en mobilair van 12 tot 2 ure.

2. De belanghebbenden te herinneren dat, overeenkomstig de 2 afdeeling onzer publicatie den 19 Maart 1831 gearresteerd en den 21 daaraanvolgende uitgevaardigd, geene doleantie over de belasting op het personeel en mobilair zal aangenomen worden anders dan wegens erreur in den aanslag.

Gearresteerd op Curaçao den 4den Mei 1833, het 20ste jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 6den daaropvolgende.

(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 10 Mei 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 18 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directéur dezer kolonie heeft den Heer D. A. JESURUN benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 1 op Pietermaai, in de plaats van den Heer C. J. TIMMER, dewelke daaruit eervol is ontslagen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 3den Mei 1833.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 30 April 1833.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, worden de genen die eenig berigt kunnen geven van den Heer FRANCOIS JOSEPH SEYLER, dewelke in het jaar 1822 uit Nederland alhier is aangekomen en sedert van hier is vertrokken, by deze verzocht om, het zy schriftelyk of mondeling al dat gene betwelk hem, aangaande zyn tegenwoordig verblyf, of indien hy mogt overleden zyn, als dan deswege, mogt bekend zyn, ter Gouvernements Secretary aan te geven.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 8 Mei 1833.

DE Gouvernements Secretaris, belast met het houden van het Burgerregister, verzoekt by deze allen die aanvragen tot inschryving in het Burgerregister hebben ingeleverd en zich tot nog toe ter dezer Secretary niet vervoegd hebben tot verkryging van bewyzen dier inschryving, om zich ter gemelde Secretary te begeven ten einde de bedoelde bewyzen, voor zoo ver de inschryving in het Burgerregister op de ingeleverde aanvragen heeft kunnen geschieden, af te halen, of bekend te worden gemaakt, met de aanmerkingen die er op de aanvragen van eenigen bestaan.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO CAREL Z. DE HASETH, W. H. GORSIRA en C. GORSIRA, in kwaliteit als Executeuren Testamentair des boedels van wylen JAN FREDRIK HART, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd hebben, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de aan den gemelden boedel aankomende Slaven met namen ANNA GEERTRUIDA, JOHN of JOHANNIS FIGAROA en JOHANNIS MAGTILDIS (alias) MARTYN, zoon van de voornoemde Anna Geertruida, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Secretary van den Raad voormeld aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

W. PRINCE, Sec.

Den 3den Mei 1833.

OPROEPING.

DE rekeningen van belasting op het Personeel en Mobilair en op Eigendommen en Bezittingen over dit jaar aan de debiteuren bezorgd zynde, worden dezen hierby opgeroepen en aangemaand om zonder verwyl de betaling over het eerste en reeds afgeloopen kwartaal te komen doen, en daardoor de kosten van geregtelyke vervolging te vermyden; waarvan slechts de genen, welke zich met grond wegens den aanslag voor het Personeel en Mobilair bezwaard mogten achten en by de plaats te hebben doleantie niet afgewezen worden, verschoond zullen blyven, als vóór het einde der maand aan deze oproeping niet zal zyn voldaan.

Ook worden de gepatenteerde drankwinkeliers, koffyhuishouders en snuifverkoopers aangemaand om hunne alhier ten kantore gereed liggende patenten over deze loopende maand tegens betaling te komen ontvangen; terwyl degenen die Last of Tonnegelden voor Nederlandsche vaartuigen over dit jaar verschuldigd zyn, gewaarschouwd worden om het door hen verschuldigde met den meesten spoed te komen voldoen.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 3den Mei 1833.

Post Directie,
Curaçao den 8 Mei 1833.

HET wordt by deze bekend gemaakt dat er een brieven zak voor Nederland, ter verzending over Hamburg naar Amsterdam met de Hamburgsche Brik Mariane en Paulina, Schipper J. C. Stockfleth, zal opgemaakt en den 11 dezer des namiddags te een ure gesloten worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT,

LYST

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangekomen sedert den 3 tot den 9 dezer.

J D Freeman	M Debora Lopez Dias
John Thomson	Paulina Gomez Casseres
Maria Diedonofo	Polina Gomez Caster
Hana Henriquez	B Senior
Anatje Henriquez	C H Brandao
Geronimo Sillé	Flora Laguna
A Jesurun	Leah van J Rodriguez
P Brandao	Maria de la Concepcion Dias
J B Sanchez	Esther Abendanone
Sarafina Deuvik	

Curaçao den 10 Mei 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende, Doctor in de Genees- Heel en Verloskunde, brengt door deze, na zyne bullen (strekkende ten bewyze dat hy in genoemde vakken aan de Leydsche Hoogeschool gepromoveerd is) aan den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie te hebben laten viseren, ter kennisse van het geëerd publiek dezes Eilands, dat hy zich hier in die kwaliteit geplaatst heeft.

By deze neemt hy de vryheid zich in de gunst der inwoners aantebevelen, met de verzekering dat hy ten allen tyde bereid is, den lydenden, zoo veel in zyn vermogen is zyne hulp te praesteren. Armen, die ligt ongesteld zyn, kunnen zich dagelyks tusschen 7 en 8 ure des morgens by hem vervoegen, en zy die ernstig ziek zyn hem op noodige tyden kosteloos laten roepen.

Zyne woonplaats is in de Willemstad Wyk No. 1, Huis No. 39.

N. ROJER, *M. D.*

Den 25sten April 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Woensdag den 15den dezer by Publieke Opveiling, eenige Slaven doen verkoopen in de Breede Straat vóór het Huis van de Wed. PEARSE.

M. RÖMER.

Den 3den Mei 1833.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

6. golet Aruba Pakket, Wever,	Aruba
faluche Carmen, Borzo,	Tucaca
7. golet Railway, Manson,	Nieuw York
8. bark Isabel, Aldama,	Aruba
golet Anna Maria, Rotjes,	Puerto Cabello
9. —— Florencia, Marten,	Paraguana
—— Gran Maria, Jones,	St. Thomas
10. bark Margaritha, Brunow,	Coro
—— Dolores, Fernandez,	dito

UITGEKLAARD—MEI.

4. bark Fanny, De Haseth,
6. golet Aguila, Simon,
8. —— Aruba Pakket, Wever,
9. —— Florencia, Marten,
10. bark Anna Isabel, Aldama,
golet Comeet Jansen,
boot Juan José, Montanez,

Op verleden Donderdag den 9 dezer is de verjaring van Hare Koninklyke Hoogheid Princes Wilhelmina Frederika Louisa Marianna, dochter des Konings, Gemalin van Z. K. H. Prins Albert van Pruissen, met de gewone plegtigheden in deze kolonie gevierd geworden.

Met de aankomst van vaartuigen uit St. Thomas en Nieuw York, zyn er hier Couranten ontvangen geworden, behelzende berigten uit Europa tot de dagteekening van den 17 Maart. Teffens zyn wy vriendelyk begunstigd geworden met eenige Arnhemsche Couranten tot de dagteekening van den 2 Maart.

Uit de uittreksels van deze Couranten welke wy in dit nummer plaatsen, zullen onze lezers den hagchelyken toestand ontwaren waarin het Moederland nog verkeert. De Mogendheden Frankryk en Engeland zullen andermaal dwangmiddelen bezigen om hare onregtvaardige vorderingen te erlangen; en het Moederland schynt door de andere Mogendheden, wier belang het is hetzelve te helpen, verlaten. Uit alle handelingen van het Nederlandsche gouvernement blykt het zonneklaar, dat de Koning alle inschikkelykheid gebruikt heeft, om tot eene minnelyke schikking te komen en geene reden tot vyandschap te geven, doch de eisschen van Frankryk en Engeland zyn te onbillyk en te vernederend dan dat dezelven ingewilligd kunnen worden. Naarmate dat de overmoed van Frankryk aanwast, vermeerderen ook die eisschen, want niettegenstaande dat de 24 artikelen zyn gewyzigd geworden, zyn de artikelen welke men thans ten uitvoer willen brengen, drukkender dan de 24 artikelen; zoo zoude men kunnen zeggen, hadden wy liever die 24 artikelen aangenomen; maar ja wel, het zoude gegaan zyn als onze Minister voor de buitenlandsche zaken, elders in een zyner mededeelingen aan de Staten-Generaal, teregt heeft aangemerkt, dat de zaken op geenen anderen voet zouden gestaan hebben, al had het Nederlandsche gouvernement alles goedschiks aangenomen: men zoude met meerdere vorderingen voor den dag gekomen zyn. Het schynt als of de andere mogendheden met blindheid geslagen zyn. Zy schynen niet te bemerken dat de magt van Frankryk met reusen schreden toeneemt; even als in de eerste omwenteling van 1789, blyven de mogendheden de aanwassing van Frankryks overheerschende magt met stille bedaardheid aanschouwen, en tot dat het te laat is, zullen zy met hare zwakke krachten die magt willen beperken, maar het zal niet meer kunnen geschieden, en dezelfde zaken zullen misschien dezelfde gevolgen hebben.

In eene Engelsche Courant staat dat er eene vloot van Engelsche en Fransche schepen, bemand met Belgische troepen, uitgerust wordt om naar Suriname te vertrekken en die kolonie ten behoeve van de Belgen te veroveren. In ernst beschouwd zou men dit gerucht als gekscherea aanmerken, doch men moet niet te veel op de staatkunde vertrouwen. Frankryk heeft nog geen schynbaar titel om voor zich zelve die verovering te maken, Belgie heeft zulk een titel op grond van schade vergoeding, en daar Belgie eens toch aan Frankryk zal behooren, zoo zal men maar vooreerst het regt van eigendom op naam van Belgie overdragen.

Volgens de Amerikaansche Courant van den 12 April, met berigten uit Europa tot den 17 Maart, was de Jonkheer Dedel, gevolmagtigde van den Koning der Nederlanden aan het hof van St. James op Woensdag (den 12 Maart) uit den Haag te Londen aangekomen. Het is eene inschikke-

lykheid van den Koning om den Baron van Zuylen van Nyeveldt te doen vervangen, om dat hy, zoo men zegt, de Heeren Palmerston en Talleyrand niet naar den zin maakte en hen te veel met vragen lastig viel.

Deze Courant vermeldt verders ten opzigte van Nederland dat er niets van belang was voorgevallen en de geruchten steeds liepen dat de Engelsche vloot naar de Schelde zal stevenen.

Overeenkomstig de bedreigingen van de gouvernementen van Frankryk en Engeland, zou men kunnen verwachten by de eerste scheeps gelegenheid te vernemen, dat Fransche troepen andermaal binnen Belgie gerukt en Engelsche schepen naar de Schelde gestevend zyn.

Naar luid van eenen brief van Doel dd. 9 Maart, is de Nederlandsche vloot den vorigen dag voorwaards gezeild. By de negen kanonneerboten welke tusschen Lillo en Liefkenshoek liggen, hebben 2 korvetten, 1 stoomboot en 2 kanonneerboten zich geplaatst tusschen Doel en Oud Doel.

Verledene week liep er alhier een gerucht dat eene kleine afdeeling Nederlandsche troepen met de Belgen slaags is geweest en eene kleine plaats ingenomen heeft. Dit gerucht wordt door Couranten bewaarheid. Volgens eene Gendsche Courant dan, hebben de Hollanders, op den 27 February, van Zebzecte een uitval gedaan en eene burgerwacht bestaande uit drie officieren en vyftig man overmeesterd. Men heeft voldoening dezer schending van grondgebied gevorderd.

Uittreksels uit de Nieuw Yorksche Courant van den 12 April.

Engeland.—De Bill ter beteugeling der woelingen in Ierland, is voor de tweede maal in het Lager Huis voorgelezen met eene meerderheid van 279 stemmen. Op den 13 Maart heeft de Heer O'Connel eene wyziging van de Bill voorgesteld om het regt van petitie in Ierland ongeschonden te behouden, welk voorstel echter met eene meerderheid van 62 stemmen verworpen is geworden.

De Courier van den 16 zegt:—"Er is verleden nacht zeer weinige vordering in de Bill ter beteugeling der woelingen in Ierland gemaakt, wy gelooven echter dat het zal doorgaan."

Tot de jongste dagteekening toe uit Londen, is er door Lord Goderich geene nieuwe mededeelingen aan het West-Indische Committee gedaan. Het Committee maakt gunstige gevolgtrekkingen voor deszelfs eigene belangens uit dit verwyl.

Duitschland.—Naar luid van berigten uit Frankfort heeft men eene uitgestrekte zamenzwering ontdekt tegen de souvereine vorsten van Duitschland. De verzamelplaatsen der zaamgezworenen liggen drie mylen afstands van Frankfort. Ten gevolge dezer ontdekking zyn vele personen in hechtenis genomen geworden.

Rusland.—De *Neckar Courant* vermeldt dat een legerkorps van 60,000 Russen, in de maanden January en February de Pruth is overgetrokken; de eene helfte van dit korps bestaat uit Lithorianen en de andere helfte uit Polakken.

Turkye.—Berigten uit Konstantinopolen zyn tot den 23 February. De zaken hadden een beter aanzien gekregen en de hoop op vrede was verlevendigd. Er is een wapenstilstand van 40 dagen tot stand gebragt tusschen de Porte en Ibrahim Pacha.

Griekenland.—Op den 6 February is de Koning Ottho te Naupli aangekomen.—Op den volgenden dag heeft Z. M. eene proclamatie doen afkondigen, waarin hy zyne beste wenschen en voornemens te kennen geeft, voor het welzyn van zyn aangenomen land en de Grieken aanmaande om alle binnenlandsche twisten te laten varen enz.

Portugal.—*Oporto, Feb. 21.*—Gisteren heeft de vyand de stad en de vesting werken met groote woede beschoten. Eene menigte bommen en kogels viel op de Torre de Marca, vernielde een gedeelte van het metselwerk en den seinpost en doodde en wondde vele menschen. De Miguelisten die op een enkelden avond nieuwe batteryen opgeworpen hebben, openden gisteren een derzelven by Cimo de Gayo, op een kleinen afstand der toegangen van Serra. Heden zyn zy tamelyk stil, om misschien morgen met grooter hevigheid te beginnen. Men zegt dat Don Pedro naar La Fox gegaan is, om, zoo men wil, zich aan het gezigt der aannaderende verwoesting van en ongeregelheden in Oporto te onttrekken.

UITTREKSELS UIT ARNHEMSCHE COURANTEN.

Middelburg, Feb. 25.

Den 21sten dezer is de Schelde opgezeild Zr. Ms. korvet *Proserpine* en den 23sten Zr. Ms. fregat *Euridice;* ook is de stoomboot *de Beurs van Amsterdam* den 21sten de Schelde opgevaren. Zr. Ms. bombardeer korvet *Medusa* is ll. Zaturdag uit de dok te Vlissingen gehaald, om naar de Schelde te vertrekken; de stoomboot *Suriname* zal heden insgelyks die dok verlaten, mede bestemd om gemelde rivier op te varen.

Breda, Feb. 24.

Volgens de Fransche en Belgische dagbladen zoude door den Engelschen zaakgelastigde te 'sGravenhage, op den 17 dezer, aan het Nederlandsche gouvernement eene nota zyn overhandigd, welke zoo niet dezelfde, dan toch als het onmiddelyk gevolg moest beschouwd worden, van het zeer uitgebreid betoog, of der nota, die voor eenige dagen naar dezelfde dagbladen werd medegedeeld. Na een kort verslag van de onderhandelingen, die sedert de ontruiming der Antwerpsche citadel zyn gevoerd, zoude dit gewigtig stuk met de volgende bepalingen eindigen:

Art. 1. Na alle middelen te hebben uitgeput om tot eene minzame schikking tusschen Holland en Belgie te geraken, heeft Z. M. de Koning van Groot-Brittanien, in overeenstemming met den Koning der Franschen, besloten, dat, indien Z. M. de Koning der Nederlanden niet in den loop der eerste veertien dagen van de maand Maart aanstaande, aan het Foreign-Office eene explicatieve nota zal hebben overgelegd, waarby de grondslagen van een traktaat van koophandel, dat tusschen de beide strydende partyen behoort te worden gesloten, zyn aangewezen, het Fransche leger, ondersteund door een Engelsch eskader, op nieuw de Belgische grenzen zal overtrekken, en ditmaal niet terugkeeren, alvorens het traktaat van 15 November geheel zal zyn uitgevoerd.

Art. 2. Het embargo op de Hollandsche schepen, zoo van handel als oorlog, zal zoo wel in Frankryk als in Engeland, tot aan de uitvoering van gezegd traktaat worden gehandhaafd.

Art. 3. Alvorens tot dwangmaatregelen de toevlugt te nemen, vorderen Frankryk en Engeland, dat het Hollandsche gouvernement de onlangs gevestigde tol zal afschaffen.

Art. 4. De gouvernementen van Frankryk en Engeland, wenschende de handels-betrekkingen tusschen twee volken te regelen, tusschen wien voortaan geene vyandschap moet bestaan, en willende, dat het te sluiten traktaat noch voor de eene, noch voor de andere der magten bezwarend zy, zullen beider belangen trachten overeen te brengen, zoodanig dat hetzelve traktaat in den loop der maand Maart van dit jaar zoude kunnen zyn geratificeerd.

Art. 5. De ondergeteekenden, vertegenwoordigers van Frankryk en Engeland, eindigen met aan het Hollandsche gouvernement te herhalen wat in het eerste artikel dezer nota's is gezegd, en hopen dat Z. M. de Koning der Nederlanden, de noodzakelykheid gevoelende om een geschil te eindigen, dat den handel van geheel Europa in het onzekere houdt, de Gordiaansche knoop zal doorhakken en ons aannemelyke voorstellen zal doen geworden,

Gedaan te London, den 10den February 1833.

(Get.) Talleyrand.
Palmerston.

Volgens dezelfde berigtgevers zoude, te gelyk met deze nota, eene nieuwe overeenkomst, in den geest van den 23 October jl., tusschen de Engelsche en Fransche gouvernementen zyn gesloten. Wy deelen ze mede, ofschoon vorm en inhoud van het officiele stuk niet voor deszelfs echtheid pleiten.

Amsterdam, Feb. 26.

Beurs berigten van den 25 dezer.

Er was heden *veel beweging in onze Hollandsche* 2½ pCt. en 5 pCt.; de laatste Engelsche post brengt eene merkelyke verbetering in deze effecten: namelyk integralen 45⅜, ⅜, en 5 pCt. 87⅜, ¾. Ook Engelsche fondsen hebben eene ryzing van ⅜ pCt. ondergaan en komen 87¾ af. Indien geene belangryke commissien daarby gevoegd wierden, zoude deze prys verbetering zonder invloed op onze beurs gebleven zyn; want de massa der verkoopers was allerbelangrykst, maar er werden *inkoopen van belang voor Engelsche rekening gedaan*, en de pryzen dezer twee fondsen hebben zich 1 pCt. verbeterd sedert gisteren.

Het politiek nieuws was niet gunstiger; men wilde, by wyze van gerucht, weten, dat het antwoord van ons gouvernement op de laatste nota zeer krachtvol zyn zou; onze buitengewone envoyé te Londen, de Baron van Zuylen van Nyveldt zou, zeide men, welhaast Londen verlaten, en de Heer Dedel alleen met de verdere onderhandelingen belast blyven.

Het schynt wel dat de Fransche en Belgische bladen zich moeite geven, om verdichtsels voor waarheid uit te geven; dit is het geval met de nota van 10 February; het stuk schynt in het geheel niet te bestaan, en het is onbegrypelyk, hoe men een valsch geteekend stuk door zoo vele Fransche en Belgische bladen voor goed passeren laat; aan de echtheid der nota van 14 dezer intusschen wordt niet getwyfeld. Onder de geruchten, welke heden ter beurs liepen, behoort ook, dat ons gouvernement besloten zoude hebben, de forten Lillo en Liefkenshoek te ontruimen, mits dadelyk gevolg gegeven worde aan het opheffen van het embargo, zoowel in alle Engelsche als Fransche havens, en het onmiddelyk vrygeven van alle krygsgevangenen. Of, indien zelfs het gerucht waar is, zulks door het Engelsche en Fransche kabinet zal toegestaan worden, wordt hier zeer in twyfel getrokken.

De Nota van 14 February.

De bewuste nota van Talleyrand en Palmerston geeft ons eene aaneenschakeling van voorslagen door *Engeland* en *Frankryk* aan ons gouvernement, doch door het laatste gedurig verworpen, en omgekeerd van voorslagen door ons gouvernement aan *Engeland* en *Frankryk* en door laatstgenoemden telkens onbestaanbaar geoordeeld; maar dezelfde nota omvat bovendien den schyn, dat het van Engeland en Frankryks zyde aan geene welgemeende zucht heeft ontbroken, om alles in het werk te stellen, ten einde des noods voorloopige en voegzame schikkingen tusschen *Belgie* en *Nederland* daar te stellen, en eenen staat van onzekerheid te doen ophouden, die voor beide hoogst nadeelige krachtuitputting; wy zeggen den schyn, en niet zonder grond: omdat wy, uit de drie ontworpen en aan onzen minister plenipotentiaris te *Londen* voorgelegde concept-overeenkomsten, de overtuiging geenszins kunnen putten, dat zulk eene welmeenende zucht werkelyk de grondslag der onafgebroken bemoeyingen van Talleyrand en Palmerston geweest is; integendeel, dat in elk dier concept ontwerpen een geest van dwang en willekeur doorstraalt waaraan het Nederlandsche gouvernement, eers- en belangshalve, gemeend heeft zich niet te kunnen onderwerpen.

Aan de verpligtingen van Belgie en het regt van Oud-Nederland wordt byna niet gedacht, maar, volgens het eerste voorloopige ontwerp zou *Nederland* zich onder anderen verpligten de onzydigheid van *Belgie* te erkennen en eenen formelen wapenstilstand te sluiten; volgens het tweede zou het voorloopig te sluiten bestand den vorm van een definitief hebben aangenomen, door, in een additionneel artikel, zoodanige stellige schikkingsvoorwaarden woordelyk in te lasschen, als men wederzyds goedgevonden zou hebben te bepalen, het derde voorloopige ontwerp was daarentegen van eenen geheel anderen aard. Volgens hetzelve, zou het wederzydsch nog in bezit gehouden grondgebied, provisioneel wederzyds in bezit blyven, mits eene erkenning der Belgische neutraliteit door *Nederland*, de dadelyke ontsluiting der *Maas* en de vrye vaart langs de *Schelde*, waartegen *Frankryk* en *Engeland* zich verbonden het embargo op te heffen en de Hollandsche krygsgevangenen terug te geven; met belofte bovendien, om dadelyk alle pogingen te zullen aanwenden, ten einde eene eindelyke schikking tot stand te brengen.

De schandelyke handelwyze van *Engeland* en *Frankryk* is nu geheel bloot gelegd. Het Nederlandche gouvernement moet beginnen aan de eischen van beide te gehoorzamen, en dan zal het, tot belooning daarvoor, zynen handel weder onbelemmerd kunnen voortzetten en zyne weggevoerde krygslieden weder terug bekomen. Het moet beginnen het koningryk *Belgie* te erkennen en zyne eigene regten provisioneel te verzaken, om er naderhand weder op terug te komen; het moet voortgaan met het voorschieten van de intressen der gemeenschappelyke staatsschuld, zonder van het vroegere voorschot voor als nog eene geregelde teruggave te kunnen bedingen; en voor die lydelykheid zullen *Frankryk* en *Engeland* zich edelmoedig genoeg toonen, om het allerschandelykst en wederregtelykst embargo op te heffen en de tiranniek weggevoerde krygslieden naar hunne haardsteden te doen wederkeeren. Wie ziet in zulke voorslagen geene schaamtelooze willekeur, geene ongehoorde overmagts-aanmatiging? Dat is nu de onafhankelykheid en vryheid die Koning William in zyne jongstgehoudene curieuse troonrede aan *Nederland* beloofde te verzekeren; eene vryheid en onafhankelykheid, met de diepste slaverny gelyk staande. Dat zyn nu de welmeenende, opregte pogingen, door *Engeland* en *Frankryk* onafgebroken in het werk gesteld, om redelyke, aannemelyke schikkingen tusschen *Belgie* en *Nederland* tot stand te brengen! Zou er wel duidelyker den spot met opregtheid en welmeenendheid kunnen gedreven worden dan op bovengenoemde wyze? En wat is de slotsom van al die welmeenende en eerlyke pogingen?—Dat *Frankryk* en *Engeland*, ingeval van geene genoegzaam voldoende toetreding van de zyde des Nederlandsche gouvernements, nieuwe gewelddadigheden doen voorzien, om een einde aan de bestaande geschillen te maken, en *Nederland* te dwingen tot nakoming van hetgeen *Engeland* en *Frankryk* uitdrukkelyk willen.

Wy zyn met grond verlangend de maatregelen te leeren kennen, die ons in moeyelykheid by moeyelykheid verwikkeld gouvernement, by zulke averechts regtvaardige en heilbevorderende schikkings-pogingen zal aanwenden, terwyl de zending van onzen verdienstelyken staatsman Dedel, als plaatsvervanger van den niet minder met lof bekroonden Van Zuylen, ons de voorloopige en hernieuwde overtuiging geeft, dat geene middelen door het Nederlandsche gouvernement onbeproefd zullen gelaten worden om den vrede te bewaren, en, tot welke opofferingen ook gedwongen, niets zal worden onderteekend, dat met de staatkundige voorzigtigheid, de eer en de belangen der Nederlandsche Natie in stryd is.

Wy verkeeren in het tydstip, waarin onze staatshulk door eenen gevaarvollen storm wordt beloopen en van rondom zich blinde en zigtbare klippen opdoen, waarop die dierbare hulk zoo ligt te bersten kan stooten.

Stuurmans-wysheid, bedaardheid van geest en moed worden vereischt, om in de gegevene omstandigheid te doen, wat, met Gods hulp, redding kan aanbrengen.—Welnu, wy bezitten, God dank! een' stuurman, op wiens beleid wy mogen vertrouwen, want hy is erfgenaam van die edele hoedanigheden, die vroegere stuurlieden, uit hetzelfde stamhuis afkomstig, bezielden, door wier kloekmoedige bedryven genoemde hulk meermalen in veilige haven is binnen gevoerd.

Uit eene Engelsche Courant.

In brieven uit Amsterdam te Parys ontvangen, vindt men eenstemmig het gevoelen uitgedrukt dat Koning Willem nimmer zyne toestemming zal geven tot eenige schikking met Belgie dan op billyke voorwaarden.—Men gelooft dat dit besluit eenmaal door hem genomen zynde, niets in staat zal wezen hem te doen veranderen. Hy veracht "dit weet men" in den volstrekten zin de Protocollen der Conferentie en hen die dezelve uitvaardigen. Een Nederlandsch diplomaat die vele jaren in dienst van dezen vorst is geweest, verhaalt het navolgende waaruit het karakter en de gezindheid van den tegenwoordigen Koning der Nederlanden geheel doorstraalt:—"Toen de verbondene mogendheden de Franschen uit Holland hadden verdreven, werd deze tyding met algemeene vreugde betoon te Londen ontvangen. De toenmalige Prins van Oranje had zyn verblyf in die hoofdstad ten huize van Lord Malmesbury. Op eene party dienzelfden avond by gezegde Lord gegeven, werd met veel deelneming het gedurende den dag ontvangene nieuws algemeen toegejuicht. De Prins van Oranje bleef alleen geheel stil en sprak geen woord.—Lady Malmesbury merktte dit het eerst op en vroeg den Vorst hoe hy zoo bedroefd konde schynen op een tydstip waarop hy welhaast stond te zullen hersteld worden in het bezit van zyn land. "Mylady" antwoordde de Vorst, "met Napoleon zoude ik gaarne eene minnelyke schikking willen aangaan, want ofschoon hy een despoot is, is hy een wonderbaar genie, en men kan zich op zyn woord verlaten. Nu zal ik my echter moeten overgeven aan de genade der groote mogendheden en van hunne diplomaten, die zeggen dat het wit is wanneer het zwart moet zyn en zoo *vice versa*. Het wederkeerig belang der groote mogendheden en niet het myne zal moeten gelden—het zal eene geschiedenis opleveren even als die van den Toren van Babel en het zal volstrekt onmogelyk zyn tot eene waarlyk billyke schikking te komen." Dezelfde diplomaat verhaalt tevens dat de Koning Willem reeds destyds de gebeurtenissen van 1832 heeft voorspeld en men gelooft dit de reden te zyn waarom hy zich zoo weinig om de Conferentie bekreunt.

Onstaatkundige misstappen.

Toen de hooge afgevaardigden der vyf magtigste mogendheden, mannen van de eerste staatkundige bekwaamheden, als scheidslieden of vrederegters tusschen *Holland* en *Braband* te *Londen* by elkander kwamen, dacht ieder: nu zal er spoedig een einde aan de zaak gemaakt worden; want de voorslagen of uitspraken van zulk een achtbaar en veel vermogend collegie, moest men natuurlyk verwachten, zouden wel zoo billyk en tevens van een' zoo krachtigen invloed zyn, dat beide partyen zich daaraan gereedelyk zouden willen of moeten onderwerpen.—Even algemeen waren de gedachten, en moest men denken, als men slechts de eenvoudige natuur der gevallen, en de regelen eener gezonde staatkunde in aanmerking nam, dat de Brabanders, als hebbende zich geheel willekeurig en op de verradelykste wyze van *Oud Nederland* afgescheurd, en een contract van vereeniging, door de groote mogendheden zelven in hare wysheid voor weinige jaren gemaakt, verbroken, en baldadig met voeten getreden, dat dezen als strafwaardige rebellen beschouwd, en onder het gebied van hunnen wettigen en weldenkenden Koning terug gebragt zouden worden. Of anders, zoo de hereeniging, na de ongelukkige ondervinding der vorige jaren, ongeraden geoordeeld mogt worden, gelyk daarvan ook de Hollandsche gewesten zich even afkeerig toonden, als de afvallige, dat dan *Holland*, dat noch aan de eerste vereeniging, noch aan de losscheuring eenigen schuld had, voor het minst schadeloos gesteld en in het veilig bezit van zyne regten, en van zyn oud klein grondgebied gelaten zou worden.—Deze gedachten waren zoo natuurlyk en aan alle kanten zoo blykbaar regtmatig, dat geen denkend wezen in het beschaafd *Europa* aan een zoodanig beloop van zaken een oogenblik twyfelen kon. De conferentie zelve schynt ook in den beginne door soortgelyke beginselen bezield te zyn geweest. Immers een van hare eerste protocollen stelde de voorwaarden vast, volgens welke een plan van scheiding gemaakt zoude worden, waaraan Koning WILLEM, de beleedigde party, terstond zyne toestemming gaf.

Maar ach! hoe geheel anders is veeltyds de handelwyze der hooge staatkunde, dan de denkwyze van het gezond verstand, en de voorschriften van regt en billykheid! De vergaderde afgevaardigden hebben te schielyk hun eerste standpunt, waarvan zy onpartydig genoeg den staat des geschils met onbenevelde oogen in zyn ware gedaante konden beschouwen, verlaten, door de opstandelingen, die nooit een eigen volksbestaan gehad hadden, en voorzeker door hunnen onwettigen opstand (om het geen oproer te noemen) dit nu nog minder verdienden, voor een onafhankelyk volk te verklaren, en in eenen gelyken rang van regten en souvereiniteit te plaatsen, met een van ouds gevestigd, en achtbaar volk als dat van *Noord-Nederland*. Sedert deze verklaring is alles meer ingewikkeld geworden, en geheel in verwarring geraakt. Daardoor heeft de conferentie zich zelve de handen gebonden, en als tusschen twee stoelen in de assche gezet. Zy had nu te doen met twee souvereine en vyandige volken, die tegenstrydige belangen hadden. Met den besten wil was het nu niet langer mogelyk beiden genoegen te geven.—Was het den eenen naar den zin, dan weigerde de ander toe te treden. De Belgen, nu hunnen opstand door een zoo groot gezag, als die der vyf mogendheden, niet alleen gevestigd ziende, maar uitdrukkelyk tot een onafhankelyk volk verheven, dat met andere volken als gelyken met gelyken konde handelen, hierop stout geworden, verwierpen eigenmagtig het eene protocol na het andere, dat hun niet behaagde.

Na dezen alleronvoorzigtigsten en onstaatkundigen misstap der conferentie (de onafhankelyk of vry-verklaring der insurgenten namelyk) volgde de eene verwikkeling, en de eene verlegenheid uit de andere, zoodat de conferentie welhaast genoodzaakt is geworden, de houding van onzydige scheidslieden of vrederegters tusschen een' wettigen Koning en muitende onderdanen, af te leggen, en party te kiezen. En nu beging zy den tweeden onstaatkundigen misstap, dat zy juist de slechtste party de hare maakte. Want in alle haro handelingen straalde vervolgens de grootste vooringenomenheid door met die der opstandelingen. Niet alleen had zy dezelve voor een souverein volk verklaard, maar ook weldra hielp zy hen, naar hun begeeren, aan eenen Koning. Dit maakte de zoo zeer geliefkoosde Belgen natuurlykerwyze nog trotscher en onhandelbaarder en wel in die mate, dat zy de confererende mogendheden boven het hoofd schenen gewassen, wyl deze geen moeds genoeg bezaten tegen hen eenige dwangmiddelen te gebruiken tot het aannemen van billyke voorwaarden.—Dezen moed had alleen de verlaten en verstooten Koning WILLEM en binnen weinige dagen waren zyne trouwlooze vyanden met hun pas aangelanden Koning genoegzaam in zyne magt.

Toen was het een geschikt tydstip voor de conferentie geweest, om nog met eere van de zaak af te komen, en onder hare bemiddeling den vrede te sluiten. Maar wat doet zy? Op nieuw een nog grooteren onstaatkundigen misstap. Wat zeg ik? Zy begaat in 'toog van geel *Europa* de schreeuwendste onregtvaardigheid. Tegen hare eigene verklaarde beginselen van *non-interventie* aan, komt zy gewapenderhand tusschen beiden, met een leger van 50,000 man, niet, om de nu verneder-de opstandelingen tot hunnen pligt te helpen terug brengen, maar om de voor de regtvaardigste zaak strydende en overwinnende magt van Oranje, in 't midden van hare roemryke zegepraal te stuiten, en tot den terugtogt te dwingen!!!

Zoo werd het geschilstuk weder op het lange sleeptouw van protocolleren en onderhandelen gebragt, dat in één dag in één uur beslist had kunnen worden. Langer dan twee jaren is de conferentie nu met de zoogenaamde Belgische aangelegenheden bezig geweest, zonder eene enkele schrede verder gekomen te zyn, dan in het begin. Integendeel doen zich van tyd tot tyd grooter moeyelykheden en verwarringen op, en te gelyk eene groote vrees voor het uitbarsten van eenen algemeenen oorlog. Deze vrees, die men gedurig verbindt met de hangende geschilpunten tusschen *Holland* en *Belgie*, kan echter nergens anders uit ontstaan, dan daaruit, dat de vyf confererende hoven onder elkander verdeeld zyn, en zoo, het schynt, *Engeland* en *Frankryk* tegen de drie andere mogendheden, die minder haat tegen *Holland*, zoo al geen dadelyk gevoel van deszelfs goed regt, schynen te gevoelen. Want al laat men *Holland* en *Belgie* met elkander alleen worstelen, geen van beiden, wie ook zegeviert, zal dwaas genoeg zyn, of de magt bezitten, om naburige volken aan te vallen, en verder den vrede van *Europa* te storen. Indien slechts de leden der conferentie naar huis gaan, en zich met de zaken van andere huishoudingen niet bemoeyen, dan houdt de vrees voor eenen algemeenen oorlog op, al is het, dat die van het kleine *Holland* met zyne afvallige landgenooten nog niet geëindigd was. Dat een Europesche oorlog of vrede van de beslissing hiervan zoude afhangen, is dus een ydel voorwendsel. Daar zit iets anders achter. De groote mogendheden betrouwen elkander niet. De eene zoekt de andere in het harnas te jagen, of den loef af te steken. De eene is bang voor de andere, en niemand durft den eersten slag geven, of liever het eene zwaard houdt het andere in de schede, schoon met de handen aan het gevest. Maar als ieder zich te vrede stelde met zyn eigen wyd uitgestrekt gebied, en glad afzag van op eens anders goed te loeren, dan was er geene vrees meer voor een algemeenen oorlog; want de schermutselingen der kleine mogendheden van den tweeden en derden rang kunnen dien niet ontsteken.

De conferentie, zoo wel als de opgestane Belgen, heeft ook daarin eene groote misrekening gehad, dat de Koning van *Oud-Nederland* geen tegenstand van aanbelang zou kunnen of willen bieden. Ondertusschen vindt zy, tot hare verwondering en beschaming, eenen ernstigen tegenstand niet alleen in de mannelyke taal en meesterlyk gestelde staatsstukken van zyne diplomaten, maar ook de vaste, zich zelve gelyk blyvende houding van den Koning, de wetgeving en de geheele Natie, en in zyne geduchte verdedigings-middelen te water en te lande.—Zoodat men, om het kleine *Holland* te dwingen, niets minder noodig acht, dan eene vereenigde Engelsche en Fransche vloot, en een Fransch leger in vereeniging met de talryke Belgische benden. Het is zekerlyk wel om te schrikken voor eene zoo ontzaggelyke overmagt, maar aan den anderen kant, zou men er grootsch op kunnen worden, dat het kleine, en zoo zeer geteisterde, by den Brabandschen opstand, bykans tot niet gezonken *Oud-Holland* nu nog zulk een geducht aanzien heeft in het oog van zyne magtige vyanden.

By herhaling is ons gemeld, dat de conferentie in groote verlegenheid zich bevond. Om zich dan uit die verlegenheid te redden, heeft men besloten dwangmiddelen te gebruiken; en tegen wien? Niet tegen de rebellen, maar tegen het oude, getrouwe, lang gevestigde, achtbare *Holland*, waaraan geheel *Europa* verpligting heeft, en tegen een grondwettigen Koning, een navolgenswaardig voorbeeld voor alle Koningen! Dit ontbrak nog aan het toppunt van de schandzuil, die de bewerkers van deze gruweldaden zich zelve stichten.—Maar den naam van *Holland* zal op nieuw eene eerekroon opgezet worden, waarmedehetzelve in de geschiedenis zal pryken, al is het, dat het voor de overmagt zwichten moet dat nog te bezien zal staan.

De Parysche volkgeest.

Niet te onregt vergelykt zeker ongenoemd hedendaagsch Duitsch schryver de tegenwoordige Fransche dagbladen by stormvogels, die door hun aanhoudend geschreeuw en gekras het gehoor verdooven en hunne disharmonische toonen met het geloei der voortdurende staatsorkanen vermengen; of anders by tooneelberigten van het groote melodrama, hetwelk dagelyks in *Parys*, van 's morgens 9 tot 's nachts 12 uren, gespeeld wordt door of liever voor een groot aantal politieke potsenmakers, straatzangers, regtsgeleerden, regters, volksvertegenwoordigers, op twintig schouwtooneelen, in drie duizend koffijhuizen, voor twintig duizend soldaten en zestig duizend nationale gardes. Het verspreiden van vyftig duizend dagbladen, meestal verschillende partyen dienende, en uit dien hoofde, niet zelden, zeer uiteenloopende meeningen en begrippen openbaar makende, die gewoonlyk met klem van woorden aangeprezen en smakelyk gemaakt worden, of ook wel in eene bytend-scherpe taal geschreven, niet weinig medewerken, om de ligt ontvlambare gemoederen der Paryzenaars aan het gisten te brengen, strekt inderdaad tot genoegzaam bewys van de gegrondheid dier vergelyking. Een geestige inval, een spotachtig gezegde, een scherp woord tegen het ministerie of de hevige oppositie-of de rustelooswoelende karlistische party, gaat door dit middel dan ook zeer spoedig van mond tot mond, van oor tot oor, zoo wel in de morsige achterhoeken der voorstad *St. Antoine* als in de prachtige hofzalen der Tuilerien. En dit alles noemt men in de groote hoofdstad: *het vermogen der publieke opinie*. Om zich daarvan nog te meer te overtuigen, en beter te begrypen in welk eenen vruchtbaren grond het zaad dezer zoogenoemde opinie door de hand der journalisten dagelyks wordt uitgestrooid, wordt men slechts eenen vlugtigen blik op de veelvuldige pleinen en paleizen van het uitgestrekte *Parys*, die zoo vele herinneringen uit vroeger tyd aanbieden en daardoor zoo veel stof tot uiteenloopende gevoelens leveren. Ginds zien wy het Maartveld, waar, vyftig jaar geleden, de oude diplomaat, die *Frankryk* in de Londensche conferentie vertegenwoordigt, die mis deed by het vieren van het groote revolutie-feest; eene straat verder ontwaren wy het hôtel der invaliden, waar men elkander nog dagelyks bezig houdt met herinneringen uit den Egyptischen Spaanschen of Russischen oorlog; aan gene zyde der *Seine* ontdekt men de plek, van waar LODEWYK XVI zyn laatste blik op het onzalige *Parys* wierp; digt daarby de Tuileriën, waar het volk, in zulk een kort tydsverloop van jaren, zoo veel verschillende regenten de blyken zyner genegenheid en uitbundige vreugde bewees; eenige schreden verder het kasteel *du Louvre*, onder welks twee laatste vensters eens geschreven stond: "Van hier schoot KAREL IX op zyne onderdanen;" het zelfde kasteel, van waar HENDRIK IV eens zyne blikken, langs den *Pont-neuf*, op de schoone GABRIËLLE wierp; wyders het stadhuis, waar LAFAYETTE, in den zelfden zomer, LODEWYK PHILIPPE, ten aanzien der Paryzenaars, omarmde, toen een hoop razende revolutionnairen het aartsbisschoppelyk paleis plunderde en alle kostbaarheden, daarin voorhanden, in de *Seine* wierp.

Al deze herinneringen worden dagelyks nog door de vele schouwtooneelen van *Parys*, by nieuwe, opzettelyk vervaardigde voorstellingen, verlevendigd of ook niet zelden op den tegenwoordigen tyd toepasselyk gemaakt. Nu eens vermaakt een LEPEINTRE het tot lagchen doorgaans gezinde tooneel-publiek, door eene getrouwe kopy van den advocaat-generaal PERSIL; dan weder een ander acteur de Napoleonisten door het voorstellen van den voormaligen ex-keizer, of den tegenwoordigen gezant by de Londenscheconferentie ODRY, of den exhertog *van Brunswyk*, die men zegt, eens by zulk eene gelegenheid in den schouwburg tegenwoordig geweest zynde, denzelven dadelyk verliet; of den MIGUEL, of dezen of genen minister, waarby men zich alsdan gewoonlyk meenigen kwinkslag, bytende uitdrukking of toespeling veroorlooft.

Wat men echter in de dagbladen of op het tooneel met de gewenschte bitterheid of satyre kleur niet vermag voor te dragen of aanschouwelyk te maken, wordt in *Parys* even als in *Londen*, nog door een ander hulpmiddel verholpen, en wel door *karrikatuurprenten*, waarvan het grootste gedeelte by den buitenlander onbekend blyft. Om den levendigen indruk van naby te leeren kennen, door deze kunstmiddelen op den algemeenen volksgeest onophoudelyk te weeg gebragt, moet men met eigene oogen de tallooze menigte nieuwsgierigen zich elken Donderdag in de nabyheid van het Palais-royal zien vedringen, om de nieuw uitgekomene spot-prenten te begluren en derzelver beteekenis te raden; maar ook niet minder om derzelver doorgaans wel uitgevoerde teekening te bewonderen. Zoo werd onlangs het volk, vermaakshalve, vergast op de voorstelling van een prachtig salon, waar een gezelschap van voorname personen blinde-mannetje speelt. LAFAYETTE, wien de blinddoek voor de oogen gebonden is, tast er met zyne lange armen in het wild rond, om een der aanwezigen te grypen. Twee vriendelyke gezigten (BARTHE en SEBASTIANI) dringen eenen dikken persoon met zware bakkebaarden (het gewone kenteeken van den tegenwoordigen Koning) voorwaarts, die, in eene bukkende houding, den rondgryper zoekt te ontwyken, terwyl hy met beide handen eene roode muts over zyne beide ooren trekt, zoo dat byna niets van zyn gezigt dan de bewuste bakkebaarden kenbaar wordt. Door dit bukken heeft hy intusschen een toestel omver geworpen, waarop men gewoonlyk in de kamers een papegaai plaatst; schoon er, in stede van zoodanig een huisdier, toevallig een haan op heeft gezeten, die nu by ongeluk door den dikken gebakkebaarden vertrapt wordt. LAFAYETTE tikt onderwyl den bewusten persoon op zyne roode muts, en roept in vervoering uit: "kip ik heb je!"—"wien?" vragen de overigen—"wel *parbleu! la liberté!*" Hierop volgt een algemeen gelach, terwyl BARTHE en SEBASTIANI, die zich op zy geschoven hebben, duchtig in de handen klappen. Op den achtergrond ziet men een gordyn, door welks opening eene hand, en eene lange neus met een bril steekt, die ARGOUTS moet verbeelden. Links op den voorgrond geven zich GUIZOT en SOULT alle mogelyke moeite, om eene vrouw, in het wit gekleed, terug te houden, of liever, ongemerkt, op eene kanapé (de doctrinaire kanapé) neêr te plakken, die zich in de nabyheid bevindt. Zy schynt met geweld LAFAYETTE van zyne dwaling te willen doen terugkomen; maar GUIZOT houdt haar den mond digt, terwyl SOULT haar den arm vast houdt. Onder de kanapé zit DUPIN, die half angstig, half lagchend, het spel gadeslaat. Deze karikatuur-plaat draagt tot opschrift: *Het onschuldige spel.*

Eene andere prent stelt eene schaak-party voor, tusschen LOUIS PHILIPPE en de vryheid; met de hand onder het hoofd schynt de eerste in diep gepeins verzonken, hoe zich best uit den neteligen toestand te redden, waarin zyne tegenparty hem gewikkeld heeft. Hy heeft niets meer dan Koning en Koningin; maar de vyandige Koningin is op het punt, om hem, door haar paard ondersteund, *pat* te zetten, onder deze prent staat:—"*Wanneer zal dit spel eindigen?*"

Van alle dagelyksche voorvallen en anders gewone omstandigheden trekken de Parysche karikatuur-plaatvervaardigers party, om hunne geestige zinspelingen den volke kenbaar te maken.